

a) Rozhodněte, je-li podtržené slovo přívlastkem, předmětem, nebo příslovečným určením, a spojte je s jeho členem řídícím.

b) Rozhodněte, je-li jeho závislost podtrženého slova na řídícím členu vyjádřena shodou, řízeností, nebo přimykáním.

Kuna váhala docela důvodně. Když Hric za časného rána spatřil za okrajem lesa její sled, zapomněl na všechno na světě a soustředil svůj zájem na ni. Ustoupila do lesa, Hric za ní, ustoupila hlouběji, Hric také, vracela se doprostřed pralesa ke svému pelechu, Hric pořád v jejích stopách, za ní a za ní, neúnavně, nemilosrdně, jako tvrdošíjný vlk. Vláčejíc břicho po utvrdlých zámětích, tiskla se na plocho k zemi, jako by ten, který neúnavně kráčel za ní, mohl ji spatřit. Kde však ten byl! Měla před ním obrovský náskok. Kdykoliv vyběhla na strom a zalehla k větví, aby spočinula, za chvíli d'uch, duch, zaslechla kroky a její bystrý zrak zachytil daleko mezi stromy zákmity lidské postavy v bílém. A zase začal útěk, nanovo kličkování mezi padlými kmeny a přelézání jich, nanovo skákavá a létavá pout' vzdušnými korunami.

Úplně unavena dorazila ke svému pelechu, k buku, který na pohled zdravý chlap, byl uvnitř vykotlaný. Dutina byla ve dvou místech přiškrcena zdravým dřevem, takže tvořila tři doupata. Dole u kořenů vyúst'ovala otvorem velikosti dvou lidských pěstí a nahoře, kde se kmen členil do koruny, hledělo nejhořejší doupě do světa úzkou škvírou. Hodný kus před svým bydlištěm vyběhla kuna do korun a sotva se dotýkající haluzí, prolétla lehce poslední kus cesty vzduchem.